

РЕШЕНИЕ

№ 7905

гр. София, 14.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 25.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8123** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Р. РИЗА от [населено място], [община] чифлик, област В., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-030-6500/221 от 29.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон и при съществен порок във формата, тъй като не съдържа мотиви. Поддържа, че не е бил уведомяван за извършваните проверки на парцелите, заявени от него за финансово подпомагане през 2011г. и не му е била дадена възможност да обори констатациите за наличие на недопустими площи, като ангажира доказателства в своя подкрепа. Счита, че на основание чл.24 от Регламент (ЕО) №796/2004г. при констатиране на нередности административният орган е бил длъжен да извърши и други подходящи проверки, включително проверки на място, за установяване на относими факти, свързани с поддържане на земята в добро земеделско състояние. Твърди, че обработва и стопанисва всички заявени площи за които му е отказано подпомагане по схемите и мерките за директни плащания. Не претендира за разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), ОСПОРВА жалбата. В писмено становище от 12.12.2012г. и чрез процесуалния си

представител поддържа, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 22.03.2011г. И. Риза е подал Заявление с уникален регистрационен номер (У.) 467573 за подпомагане за 2011г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), по Схемата за национални доплащания на хектар земеделска земя (СНДП) и по Схемата за плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони (НР1). Видно от приложената към заявлението Таблица на използваните парцели жалбоподателят е декларирал за подпомагане 20 броя парцели в землището на [населено място], [община] чифлик, област В., с обща площ от 23.26 ха.

С писмо изх. №02-030-6500/3166, получено на 21.10.2011г., жалбоподателят е бил уведомен за наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, изрично и изчерпателно посочени в Таблица на установените застъпвания и опис на представените документи. В производство по чл.17 от Наредба №5/27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Наредба №5/2009г.) И. Риза е представил в табличен вид Списък с потвърдените кадастрални имоти, като изрично е заявил, че се отказва по отношение на всички застъпени парцели и съответно не е представил доказателства за изясняване принадлежността на двойно заявените площи. Отказът си от застъпените части на заявените за подпомагане парцели жалбоподателят е потвърдил и в Декларация от 25.10.2011г.

Със Заповед №РД-09-1214/22.12.2011г. министърът на земеделието и храните е одобрил специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане”, като част от Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП), актуализиран за 2011г. чрез дешифриция (разчитане) на нова цифрова ортофотокарта на страната по самолетно заснемане през 2011г. и чрез отразяване на резултатите от теренни проверки проведени през годината.

Срещу обхвата на специализирания слой за кампания 2011г. и в частност за установеното несъответствие между декларираната и допустимата за подпомагане площ на БЗС: 07034-20-2-1, 07034-20-3-1, 07034-20-4-1, 07034-20-5-1, 07034-300-2-1 и 07034-59-5-3, жалбоподателят е подал писмено възражение с рег. №АУ-43-56/16.01.2012г.

С Писмо вх. №02-0400/533 от 28.02.2012г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ база данни „Площи допустими за подпомагане” за кампания 2011г., обновени на база разглеждане на възражения и въз основа на резултатите от извършени проверки на място от страна на Технически инспекторат към Разплащателна агенция (РА) през 2011г. Съгласно цитираното писмо целта на предоставената база данни е да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. и въз основа на резултатите да се извърши оторизация на плащанията.

С процесния административен акт на жалбоподателя е отказано финансово подпомагане за целия предявен размер, поради наличие на недопустими за

подпомагане площи от 4.22 ха (или 22.16%) по СЕПП, СНДП и НР1.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира като обективно и компетентно дадена. Според експертизата границите на специализирания слой „Площи допустими за подпомагане” за 2011г., в зоната в която попадат БЗС заявени от жалбоподателя, са определени въз основа на ортофотокарта, изготвена на база самолетни снимки от 2010г. и извършена на 05.10.2011г. проверка на място от служители на Областна дирекция „Земеделие” [населено място] (Обл.ДЗ) на която са направени измервания с Г.. Съгласно заключението размерът на недопустимите за подпомагане площи по СЕПП СНДП и НР1, установен от вещото лице въз основа на приложените по делото писмени доказателства и извършени проверки при ответника и в Министерство на земеделието и храните, е 4.04 ха. или 21.02%. Вещото лице приема, че в два от парцелите ответникът неправилно е определил недопустимите за подпомагане площи. За БЗС 07034-2-1-1 с площ от 0.33 ха. и БЗС 07034-50-1-1 с площ от 0.55 ха. експертизата приема, че по отношение на тези парцели няма безспорни данни за извършена полска проверка и измервания, а недопустимата площ, съответно от 0.04 ха и 0.01 неоснователно е определена на база слоя, изработен през предходната 2010г. По отношение на останалите седем парцела експертизата приема, че недопустимите за подпомагане площи са били правилно определени.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспореното Уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на РБългария за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл.11а ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби (ДР) Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Съдът приема, че актът е в предписаната от закона форма, доколкото в приложените Таблицы изчерпателно са изброени всички парцели по отношение на които са

установени недопустими за подпомагане площи и от поясненията към тях, могат да бъдат изведени фактическите и правни основания за постановяването на Уведомителното писмо.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и които да мотивират неговата отмяна. Съдебната практика и теорията са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, колкото и фрапантни да са, са съществени само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на условията за получаване на финансовото подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Материално-правните предпоставки за финансиране по схемите и мерките за директни плащания са посочени в чл.39 – чл.43 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и са следните: бенефициерът да е земеделски стопанин, да ползва земеделски площи в определен размер, които поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Безспорно е по делото обстоятелството, че жалбоподателят е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) и в този смисъл отговаря на изискванията на чл.41 ЗПЗП.

Изискванията и критериите за допустимост за подпомагане на земеделските площи и постоянните пасища са установени в Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г.). Съгласно приложимата норма на чл.2, ал.1 земеделски площи са тези части от територията на страната, които притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност, включени са в СИЗП по чл.30, ал.2, т.2 ЗПЗП като част от физически блокове земеделски площи и могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действащото в страната законодателство. По смисъла на чл.3, ал.1 от Наредба №5/2010г. земеделските площи са използвани, когато са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция. В ал.1 на чл.4 от Наредба №5/2010г. е предвидено, че като обработваема земя се класифицира използвана земеделска площ, редовно обработвана с цел производство на земеделски култури или изоравана, за поддържане в добро земеделско състояние независимо дали се намира под оранжерии или под стационарно или подвижно покритие и която е включена в система за сеитбооборот. Легално определение на понятието „земя под угар” е дадено в чл.4, ал.4 от Наредба №5/2010г. - обработваема земя, включена в система за сеитбооборот, на която през съответната стопанска година не се произвеждат земеделски продукти с цел възстановяване на земята. Съгласно чл.8 от Наредба №5/2010г. допустими за подпомагане по схемите за плащане на площ са частите от използваната земеделска площ, които се поддържат в добро земеделско състояние, съгласно определението, дадено в чл.9.

С приетата и неоспорена СТЕ безспорно се установява, че части от 7 от заявените от жалбоподателя БЗС, с обща площ от 4.04 ха., представляващи 21.02% от определената площ, не са допустими за подпомагане, тъй като не са били поддържани

в добро земеделско състояние по смисъла на чл.8 във вр. с чл.9 от Наредба №5/2010г. Вещото лице е констатирало, че нанесената въз основа на извършената теренна проверка и Г. заснемане нова граница на слоя „Площи, допустими за подпомагане” не обхваща частите от тези седем парцела, определени като недопустими, а именно: БЗС 07034-20-2-1, 07034-20-3-1, 07034-20-4-1, 07034-20-5-1, 07034-300-2-1, 07034-5-2-1 и 07034-59-5-3. Съгласно изявлението на вещото лице, направено в съдебно заседание на 30.09.2013г. заключението на експертизата се основава на цифровите данни от измерванията с Г., които са били проверени и съпоставени с определения слой „Площи, допустими за подпомагане”.

По отношение констатираните двойно заявени площи се установява със събраните писмени доказателства, че ответникът е провел процедурата, разписана в чл.17 от Наредба №5/2009г. като изрично е уведомил жалбоподателя за кои БЗС следва да представи писмени документи, доказващи правото на ползване на застъпените площи, както и да заяви за кои от имотите потвърждава и за кои отказва застъпването. В хода на това производство И. Риза не е представил доказателства за ползването на посочените имоти и съгласно изричното му писмено изявление е отказал застъпването. Освен това безспорно установено е с приетата СТЕ, че застъпванията на практика не са се отразили на размера на недопустимите за подпомагане площи при жалбоподателя, поради извършено преразпределение, съобразно с разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредба №5/2009г.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не е ангажирал доказателства с които да обори констатациите, отразени в Протокол за специализирана теренна проверка на място на физически блокове №ВАК-30/10.10.2011г. и не е оспорил заключението на приетата СТЕ. Макар вещото лице да е отчело известни неточности при нанасянето на границите специализирания слой „Площи допустими за подпомагане”, измерената от него недопустима за подпомагане площ е повече от 20% от определената площ по смисъла на чл.2, т.23 от Регламент (ЕО) 1122/2009г. на Комисията. Следователно правилен и в съответствие с изричната норма на чл.58, §2 от Регламент 1122/2009г. е крайният извод по същество на административния орган, че цялата заявена от жалбоподателя площ за 2011г. не подлежи на подпомагане.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че процесното Уведомително писмо е законосъобразен административен акт, който не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-и} състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Р. РИЗА от [населено място], [община] чифлик, област В., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-030-6500/221 от 29.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова